



### Thơ P.Đan Hà

Em có biết, chiều nay anh tưởng nhớ  
 Đà Lạt xưa yêu dấu của chúng mình  
 Nắng vàng hoe trên phố rợp thông xanh  
 Màu hy vọng, yêu đương và hạnh phúc  
 Nhớ làm sao, ngôi trường xưa Trí Đức  
 Cạnh nhà thờ, ngày hai buổi, học sinh  
 Ngoan hiền trong những lớp học thanh bình  
 Qua cửa lớp, nhìn tương lai hy vọng  
 Nhớ Domaine, đồi cao chiều gió lộng  
 Nhìn từ xa, thấy ngọn tháp Yersin  
 Rồi Couvent, Văn Học với Việt Anh  
 Trần Hưng Đạo, Bùi thị Xuân, đại học  
 Chung viện Giáo hoàng nằm trên đồi trọc  
 Nơi thanh niên theo đuổi cuộc sống tu  
 Những ngày nghỉ, mọi phố xá, ngã tư  
 Đẹp màu áo các chàng trai thể hệ  
 Võ Bị Quốc Gia, Chiến Tranh Chính Trị  
 Đặc phố phường bên màu áo nữ sinh  
 Hồ Xuân Hương nước lờ lững uốn quanh  
 Pédalo từng cặp đùa với sóng  
 Đây Thanh Thủy dưới hàng cây soi bóng  
 Bên kia bờ, Thủy Tạ đẹp như tranh  
 Nhớ làm sao khu phố chợ Hòa Bình  
 Cà phê Tùng, điện Việt Hoa, Tiến Đạt  
 Kính Anh Lân, ảnh Hồng Châu san sát  
 Lê thị Khiêm, Toàn Xương, sách Khải Minh  
 Nguyễn văn An, mì Vĩnh Chấn, Liên Thanh  
 Rạp Hòa Bình, rạp Ngọc Lan tân tiến  
 Và Ngọc Hiệp với phim Tàu nổi tiếng  
 Sách Công Đồng, sách Khai Trí, Kim Anh  
 Ghé Hồng Thủy, Thiên Nhiên chụp tấm hình  
 Rồi vào quán Nam Vang ăn hủ tiếu  
 Chè Mai Hương thơm ngon và bổ béo

Nhớ không em, thác nước đèo Prenn  
 Suốt quanh năm réo gọi thân quen  
 Bên đàn vật nhớn nhọc trong sở thú

Datangla âm thầm nhưng quyến rũ  
 Đà Lạt ơi!  
 Muôn thuở nhớ Cam Ly  
 Và Suối Vàng náu kéo bước chân đi  
 Đôi Tùng Nguyên nằm bên hồ Than Thở  
 Anh trao em nụ hôn đầu bờ ngõ  
 Rừng Ái Ân ghi dấu cuộc tình ta  
 Thung lũng Tình Yêu, rồi thác Gougah

Vườn Bích Câu, anh trao em nhẫn cưới  
 Nhớ thác Liên Khương, chiều xưa đắm đuối  
 Và phi trường với vợi bước chân ai  
 Đỉnh Lang Biang hun hút gió mây cài  
 Trang tình sử ấm lòng thời mộng muội

Nhưng nào ngờ một tháng tư tức tưởi  
 Đà Lạt buồn cùng cả nước để tang  
 Khi miền Nam bị giặc đỏ xâm lăng  
 Chẳng còn chút tự do trong cuộc sống  
 Người Đà Lạt cùng muôn người lướt sóng  
 Thuyền nhân Việt đầy chí khí hiên ngang  
 Dem máu xương và túi nhục làm than  
 Tô đậm nét tự do dân chủ

Mấy mươi năm xa rời quê hương cũ  
 Em biết không anh mong nhớ thiết tha  
 Có một ngày, ngày đó, quyết không xa  
 Hết bóng giặc ...  
 Về thăm em và mẹ